

Varga Zoltán

Fél kettő, kettő fél az egy?

Fél a harc, fél bukás,
Fél a szem, nincs tudás.
Mért hajol vállamra
Annyira váratlan
Mind, ami színtelen?
A talaj íztelen,
Mi lábam fenntartja,
Bűn és szenny kimarta.
Fél a csend, s győzelem,
Fél kezes kegyelem,
Kárhozat koronám
Viselem nehezen
És jön az elmúlás.
Fél a harc, fél bukás,
Fél testben fél szunnyadás.

Amiről fecsegnek

Azt, amiről annyit fecsegnek
Amiért éjjel és nappal
Túláradóan jajveszékelve epednek
És amitől ugyanennyire nevetnek,
Attól függően, hogy a beépített inga
Éppen melyik irányba libben,
Én ezt bezártam rossz zsebóráim
Fogaskerekei közé
És elástam a tövist termő növény mögé,
El- és leszámoljak vele
Hogy még csak véletlenül
Se érintsen meg a szele,
De, és mégis kikerekedik, gömbölyű formát vesz
Az, ami talán csak szerves molekulák átadása
Egymás között, amolyan titkos, ismeretlen,
Édes kapocs, szúrós, de mégis gyengéd szeg,
Vagy amolyan direkt várt lavina,
Ami az alakokat egymásba forrasztja,
Amitől szélesre nyílik a vagina
Legalább kétszer is, mikor Alakot
Fogad magába, vagy éppen kienged,
Amikor az élet egy új életért szenved

esetleges hely

Talán most hallom
Vagy mégsem
Ahogy recseg a kéreg
Talán most fogom
Vagy mégsem
Amerre szárnyam téved
Talán most ragad
Vagy mégsem
A tiszta ép gondolat
Talán már látom
De mégsem
A bűnt miért is áldom
Talán megízlelem
Vagy mégsem
Mily esetleges helyem
Talán orrom nem csal
S beengedi
Majd a tiszta levegőt

Benes József:
Folyópart II.